

Mats Elfström

Mats Elfström, Linköping, under 25 år en verksam mykolog, har avlidit i en ålder av nära 76 år; hans närmaste är hustrun Ingegerd, född Skyttle, dottern Kristina och sonen Anders.

Mats Elfströms föddes på Gräsö och växte upp utanför Gävle. Efter avlagd fillic i oorganisk kemi i Uppsala 1965 blev han biträdande lärare där. Han var även engagerad i olika studentföreningar. Från 1967 till pensioneringen tjänstgjorde han som lektor i kemi vid De Geergymnasiet i Norrköping. Han var invald i kommunens miljö- och hälso- skydds nämnd 1984-2002 och arbetade aktivt i Naturskydds- föreningen. De senaste åren har han varit bosatt i Linköping.

Vid sidan av mykologin hade

Mats ett livslångt intresse för jazzmusik, och han gav ut ett antal diskografier. Han hann även ägna sin tid åt släkttforskning på såväl sin egen som hustruns sida.

Mats var en intresserad svamp- plockare och tillsammans med andra naturintresserade bildade han svampklubben Boletus, och man ordnade tidigt svamputställningar i Norrköping. Genom sitt svampintresse och sina ledar- egenskaper blev Mats snart engagerad på riks- nivå i Sveriges mykologiska förening, bildad 1979. Han var dess ordförande 1982-2000 och kom att sätta sin prägel på och utveckla föreningen. Han gav ut hjälpmedel för bestämning av svamp och fick även andra att göra bestämningsnycklar.

Ett stort arbete lade Mats ned på

en databas över svenska svampars förekomst. Han registrerade många egna svampfynd och stimulerade andra att lämna uppgifter. Han intresserade sig också för vad som hände i samhället och företrädde ofta föreningen vid sammanträden och i massmedier.

Samtidigt med sitt ordförandeskap var Mats Elfström redaktör för SMF:s medlemsblad, sedermera *Jordstjärnan*. De flesta har nog lärt känna honom i den funktionen eller kanske främst som skribent. "Jordstjärnan är för mig ett glädjebarn" skriver Mats

1985, och arbetet med den var "utvecklande av färdigheter man inte äger". Här fanns grunden till hans stora insatser, både tekniskt och innehållsmässigt.

Mats var mycket beläst och mycket förmedlade han till läsarna. Utländska tidskrifter inspirerade honom till artiklar om olika skivlingar, och många recensioner kom från hans penna. Ekologiska reportage berörde jordmån, våtmarker, tungmetaller m.m.

Mats fortsatte med sitt författande in i det sista. Ett par veckor innan han gick bort kom ett bidrag om slemsvampar, vilket blev sista bidraget, nr 19, i hans serie *Sett, hört och läst*.

Under sin tid i redaktionen fick Mats även vara med om att utveckla och genomföra en ny

tryckteknik. Skrivmaskin, sax och klister kom att ersättas av datorframställda tryckoriginal. Mats förfinade tekniken alltmer, och så småningom gick endast en cd till tryckeriet.

Mats Elfström har under ett par decennier stått för kontinuiteten i Sveriges mykologiska förening, där han var en värdig hedersmedlem. Även en kort sammanfattning över hans insatser blir omfattande och när det samtidigt blir en resumé över föreningens verksamhet förstår man hans betydelse.

Minnet av Mats och hans verk kommer att fortleva, liksom minnet av en vänlig och samarbetsvillig person som generöst delade med sig av sig själv.

Åke Strid

Lennart Söderström

Lennart Söderström, Stockholm, har avlidit 93 år gammal; hans närmaste är sönerna Rolf och Hans med familjer samt Britta Jäger och Rut Pedersen med familjer.

För Lennart Söderström blev skeppsgossekåren en chans till utbildning och yrke - och till att se världen. När han skrev in sig i kåren 1927 löste det en konflikt.

Mamma Hanna och pappa Herman ville ha in honom på läroverket i Karlskrona. Själv hade han gått nere i hamnen och drömt sig någon helt annan stans.

Med hjälp av skolskeppet af Chapman kunde Lennarts drömmar förenas med föräldrarnas önskan.

Skeppsgossekåren erbjöd både sjömansliv och god utbildning: Två långseglatser lämnade minnen för resten av livet. Flottans skolbank gav kunskaper i kärn-

ämnen matematik, svenska och tyska.

Själv fick Lennart senare undervisa nya stamanställda i flottan i matematik och elldledningslära - konsten att pricka rätt med kanon på ett fartygdsäck.

När Lennart Söderström karlskrivits 18 år gammal anställdes han i svenska flottan och fick utbildning till underofficer. Detta medan det svenska försvaret kastades mellan ytterligheter, nedrustning under ett fredsoptimistiskt 1930-tal och snabbrustning när andra världskriget bröt ut. För Lennart innebar kriget långa tider av tjänstgöring till sjöss, långt bort från den unga familjen i Karlskrona.

Pansarfartyget Gustav V, jagaren Ehrensverd och flygplanskryssaren Gotland var några av hans skepp under åren då stormakterna England, Ryssland och Tysk-

land hunsade den svenska flottan som hade i uppdrag att skydda svensk kust och svensk sjöfart. Lennart berättade senare om hur hans fartyg beordrades att av realpolitiska skäl hålla sig undan i konfliktsituationer.

Efter kriget, med några vintrar på isbrytare och några år som lärare i flottan, bytte Lennart 1966 till - civilt arbete. Innan han slutligen pensionerade sig 1985, nästan 74 år gammal, arbetade han i ett litet gäng på Försvarets materielverk med att på dator dokumentera Spicafartygen, en serie torpedbåtar.

Vi är många som fann en varm vän i Lennart och som fick glada stunder i hans sällskap. Mig ställde han, utan att tveka, helhjärtat upp för under såväl min barndom som senare i livet.

Lars Söderström

Ingvar Selander

Översten Ingvar Selander, Stockholm, har avlidit i en ålder av 85 år; hans närmaste är hustrun Gitte och barnen Göran, Sten, Lena och Per.

Ingvar Selander föddes i Kalmar och tog studentexamen där 1938 varefter han blev officersaspirant vid dåvarande Kungliga Kronobergs regemente i Växjö. Han blev fänrik 1941 och gjorde sedvanlig trupptjänst.

Efter genomgången Krigshögskola 1950-52 gjorde han tjänst som generalstabsaspirant och blev 1956 kapten vid generalstabskåren.

Han gjorde karriär inom generalstabskåren - företrädesvis vid försvarsstaben - omväxlande med trupptjänst vid Kungliga Kronobergs regemente, Kungliga Svea livgarde och Kungliga Norrbottens regemente och blev överste i generalstabskåren och chef för sektion II i försvarsstaben, där han hade ansvar för underrättelse-, säkerhets- och attaché-tjänst.

Ingvar Selander var en skicklig stabsofficer och hans tjänst vid sektion II präglades av stor kapacitet, gott omdöme och osedvanlig förmåga till samarbete. Han avslutade sin tjänst inom försvaret med chefskapet för Kungliga Livgrenadjärregementet i Linköping 1971-74.

År 1974 blev Ingvar Selander

chef för Näringslivets beredskapsbyrå i dåvarande Svenska arbetsgivarföreningen.

Där gjorde han en mycket stor insats genom att ändra huvudinriktningen för arbetet från huvudsakligen militärt samarbete till skydd och säkerhet - Risk management - inom näringslivet.

Häri genom bidrog han i avgörande grad till ett effektivt skydd för svenska företag i en tid då industrispionage var ett av de största hoten mot lönsamheten.

Hans stora förmåga i arbetet för att minska riskerna gjorde att han skapade ett effektivt nätverk till skydd av företagen.

Ingvar Selander var styrelseledamot i Svenska brandförsvarsföreningen och Svenska stödskydds-föreningen och gjorde även där ett förtjänstfullt arbete.

Ingvar Selander var en man som visste vad han ville och som stod för vad han sagt men också lyssnade till vad andra hade att säga.

för vännerna
Holger Bjärnlid
Gustaf Hamilton
Bertil Jegerschöld

Matias Norström

Kyrkoherden vid Kristi förklaringsryska ortodoxa kyrka i Stockholm, archimandrit Matias Norström, har avlidit efter en tids svår sjukdom i en ålder av 56 år; han efterlämnar mor och en bror med familj.

Matias Norström var en trofast och älskad präst med stort djup och vida perspektiv. I nära 30 år ledde fader Matias en landsomfattande församling som hade sina rötter långt tillbaka i tiden, till freden i Stolbova 1617, då köpmän från Novgorod som bedrev handel med Sverige fick rätt att ha präst och hålla gudstjänster i Stockholm.

Kyrkan var i många år en legationskyrka, men banden med den ryska staten bröts efter revolutionen, och stommen i församlingen kom sedermera att utgöras av ryska flyktingar från revolutions- åren kring 1917 och tiden under och efter andra världskriget. Idag är den en vid och blandad gemenskap av ortodoxa med inslag från många länder, men har bevarat sin ryska tradition.

Söndag efter söndag och på övriga ortodoxa helgon- och helgdagar firade fader Matias

troget liturgin i kyrkan på Birger Jarlsgatan, men också vid regelbundna besök i Örebro, Göteborg, Borås, Uppsala, Lund och Linköping. Det var få dagar på året han unnade sig en välbehörlig semesterresa eller ett besök hos sin ärkebiskop i Paris, till vars jurisdiktion församlingen hör.

För sina församlingsbor var han en pålitlig andlig vägvisare som både ställde krav och visade kärlek och generositet. För dem som vände sig till honom för hjälp hade han ett öppet hjärta. För sina många vänner i och utanför den Ortodoxa kyrkan var han en inspiration och ljuspunkt.

Fader Matias var uppvuxen i en svensk familj i Solna och upptäckte redan som ung skönheten och djupet i den ortodoxa gudstjänsten vid ett besök i Kristi förklarings kyrka. Den omvälvande upplevelsen förde honom in på en ny väg. Under sina studieår i Paris, där han utbildade sig till arkitekt knöt han fastare kontakter med ärkestiftet för de ryska kyrkorna i Västeuropa, samtidigt som han blev stockholmsförsamlingen och dess dåvarande präst,

biskop Stefan Timchenko, trogen. Återkommen till Stockholm efter studierna hann han endast något år arbeta som arkitekt, för efter biskop Stefans frånfälle 1979 blev fader Matias på kort tid prästvigd och utsänd till församlingen som hans efterträdare.

Trots att han var svensk blev han snart *batjusjka*, en kär far för sina ryska trosfränder. Det ryska språket och liturgi- kyrkslaviska hade han gjort till sina, han följde utvecklingen i Ryssland och Östeuropa, läste mycket och slutade aldrig att studera.

I sin förkunnelse stod han främmande för religiös extremism och trångsynt lagiskhet. Ännu under sina sista dagar pläderade han varmt för en hjärte- angelägenhet: större endräkt mellan de ortodoxa i Sverige från olika länder och av olika kyrklig jurisdiktion föra att ge ortodoxin ett svenskt ansikte, de ortodoxa en starkare hemmahörighet i Sverige och därmed kristenheten och samhället i vårt land en större och berikande ortodox närvaro.

Kaj Engelhart
Per G Olson

Snart födelsedag?

Fyll då i kupongen och sänd den till SvD, Familjeredaktionen, 105 17 Stockholm, senast en vecka före födelsedagen. Skicka gärna med ett nytaget foto.

Födelseår/mån/dag
Titel
Efternamn
Förnamn
Adress
Postnummer och postadress
Tel bostad/arbete
Namn-teckning

En runa får inte vara skriven i Du-form riktad direkt till den avlidna. Texten skall vara saklig och kortfattad, inriktad på sammanfattande fakta och levnadshistoria. Allt för personlig text, familjära detaljer rörande sjukdomsförlopp, verser eller tal till den avlidna publiceras inte.

KAROLINSKAS
Åldersforskning
Tel 08-711 88 45
Pg 95 41 60-8
Fond nr 213